

mod. Vi vil faktisk også gerne have, at Syrien bliver bragt ind i dialogens sammenhæng, og det er allerede sket. Vores udenrigsminister er i tæt dialog med Syrien og prøver gang på gang at berede vejen for at få disse naboer til at indse deres egen hovedinteresse i at leve i et fredeligt område.

Derfor er det da vejen frem at prøve af skabe en fundamental forståelse for, at det er i deres egen interesse. Det betyder ikke, at vi pludselig kommer til at holde af diktatur eller synes, at Irans præsteskab er mere behageligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak til ordføreren. Vi går videre i rækken. Næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Krigen i Irak byggede fra starten på en løgn, og den danske statsminister støttede løgningen. Der var ingen masseødelæggelsesvåben i Irak, og Al-Qaeda var ikke Saddams allierede.

Efter få uger sluttede fase 1. Koalitionen erobrede Irak. 140 amerikanske soldater blev dræbt. Der fulgte et tragikomisk optrin, hvor præsident Bush på et hangarskib erklærede, at missionen var fuldført.

Derefter fulgte fase 2, som vi stadig væk befinder os i, og som er en humanitær og en politisk katastrofe. Igennem de sidste 3½ år er situationen dramatisk forværret, undtagen i den nordlige del, hvor kurderne bor og regerer.

Kl. 18.25

Hver dag bringer nye rædselsberetninger om vilkårlige bortførelser, henrettelser og tortur, de fleste som led i krigen mellem shiaer og sunnier, en hel del udført af kriminelle i berigelseshensigt, atter andre af udenlandske terrorister, eller værst af alt: af politi og sikkerhedsstyrker i uniform. Det sidste, voldsforbrydelser udført af militsfolk, integreret i de uniformerede korps, er højdepunktet af lovløshed i et samfund. Hvor det sker, er de sidste rester af samfundsorden og retsorden brudt sammen.

Det er situationen i Irak i dag, værre end borgerkrig, det er et sammenbrud. Resultaterne er en humanitær rædsel, dødstillene for alle grupper stiger. Amerikanerne har nu mistet næsten 3.000 mand, tabene på civile irakere går i nogle opgørelser op i hundrede af tusinder. Økonomien, olieproduktionen, elektricitetsforsyningen, renovationen, uddannelserne fungerer ikke; ar-

bejdsløsheden er høj. Flygtningestrømmen ud af landet er stigende. Der flygter mellem 2.000 og 3.000 irakere hver dag efter de seneste opgørelser.

Militserne finansierer i vid udstrækning deres virksomhed ved lovløshed og korrupsion. Amerikanske myndigheder anslår, at det bl.a. sker ved illegalt uds mugleri af olie, bl.a. af olie, der er importeret til Irak, fordi et af verdens rigeste olielande ikke kan forsyne sig selv.

De amerikanske vælgere fik nok den 7. november, nok af tabene, af omkostningerne, der nu efter sigende er over 300 mia. dollar, og de fik nok af præsidentens retorik, der så tydeligt fjernede sig mere og mere fra virkeligheden. Krigen i Irak skulle have haft en slags demokratisk dominoeffekt i den arabiske verden. Når Irak blev demokratisk, ville de andre lande blive presset til det samme, og der ville blive fred.

Realiteten er en anden. Hvor meget demokrati kan man tale om, når premierministeren støtter sig til landets stærkeste militsgruppe, der efter sigende råder over 60.000 militsfolk. Også andre militser er mere eller mindre direkte repræsenteret i regeringen. Samtidig er Iran styrket, Libanon i dyb splittelse, hele den arabiske verden vender sig imod USA, konflikten mellem Israel og palæstinenserne er lige så langt fra en løsning som altid. Krigen skaber tilmed en ny generation af terrorister. Det fastslog de amerikanske efterretningstjenester i en fælles rapport i april 2006.

I morgen kommer så Bakerkommissionen med sine anbefalinger. Det menes, at den vil anbefale tilbagetrækning af 50.000 kamptropper. Italien har netop trukket sig ud, briterne planlægger deres egen tilbagetrækning af tusinder i løbet af foråret, efter sigende fordi det nu går bedre i Basra, og fordi irakerne kan overtage ansvaret for sikkerheden. Det burde hedde ansvaret for usikkerheden, for situationen i Basra er ikke sikker. Det er, som om usandhederne klæber til den dag.

Det er nu 2 år siden, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre anbefalede, at Danmark skulle forberede sig på at trække sine tropper ud pr. 1. juli i år. Det burde Danmark have gjort. Vi opfordrer nu regeringen til at udarbejde en plan for tilbagetrækning af tropperne i Basra. Danmark skal ikke ophøre med bistand til genopbygning eller til træning af sikkerhedstropper og politi, men tropperne i Basra bør trækkes ud så hurtigt som praktisk muligt.